

[Carlsen-Skiødt.]

byde baade nogen Mærkelighed og ogsaa Uklarhed. Der siges f. Eks. i § 1, sidste Stykke, at giver Retten ikke Lejeren Medhold med Hensyn til en af Ejeren ønsket Lejeforhøjelse, kan han dog ikke opsiges til Fraflytning før 3 Maaneder efter det Tidspunkt, han kontraktmæssigt kunde opsiges til Fraflytning. Det vil sige, — og saa vidt jeg ved er det i Modstrid med almindelig Retspraksis, — at den Mand, der taber sin Sag, alligevel skal have en Belønning. Et andet Punkt, jeg blot vil pege paa — jeg skal i øvrigt ikke gaa nærmere ind paa Forslagets Enkeltheder —, er det, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Slesbager omtalte, nemlig § 7. Hvem der har været behjælpelig med at affatte § 7, er i og for sig i denne Forbindelse ligegyldigt, men det er, saa vidt jeg kan se, efter § 7 ikke muligt for en Husejer at begynde en Hovedreparation, selv om den er paakrævet, før Oktober Flyttedag 1931, og dette kan formentlig føre til, at adskilligt af det Arbejde, det var ønskeligt at faa sat i Gang baade af Hensyn til Bygningerne og ogsaa for at skaffe Arbejde til de arbejdsløse Hænder, maa hvile til Oktober Flyttedag 1932.

Og til Støtte for min Opfattelse, at det har en meget stor Betydning for Arbejdsspørgsmaalet, at vi kommer ind i normale Forhold med Hensyn til Flytninger, skal jeg blot nævne, at en bestemt Haandværker i Odense, som, saa længe Restriktionerne gjaldt for Odense Bys Vedkommende, kun havde to Svende, i Øjeblikket har tredive Svende, og han er væsentligt beskæftiget med Reparationsarbejder. Jeg maa altsaa beklage, at Partiet Venstre paa dette Omraade har taget denne Stilling.

Denne Sammenslutning af de tre Partier har imidlertid medført, at Ministeren har maattet opgive hele sit oprindelige Forslag; end ikke Titelen er reddet fra Skibbrudet. Det Forslag, som det høje Ting i Dag skal tage Stilling til, hedder derfor ikke som det oprindelige Lovforslag:

„Forslag til Lov vedrørende Lejemaal om Boliger og Forretningslokaler m. m.“
men det hedder nu:

„Forslag til Lov om Modvirkning af Husejeaager“.

Nu ved jeg vel, at det er ikke Titelen, der er det afgørende. Etiketten paa Flasken betyder jo mindre; det er Indholdet, der er det afgørende, og ogsaa i dette Tilfælde er det det afgørende, hvad der findes i disse Paragraffer. Men skal man tage et kort Sammen drag af de ti Paragraffer, som det af Flertallet forelagte Forslag indeholder,

vil det ganske kort sige, at der vil være Restriktioner paa dette Omraade indtil 1934 eller 1935, henholdsvis for Boliger og for Butikker. Jeg skal med det samme tilføje, at det konservative Folkeparti lige saa lidt kan tiltræde dette Ændringsforslag, som vi kunde tiltræde Hovedforslaget, og at vi heller ikke ønsker at være med til Gennemførelsen af Ændringsforslaget. Det forekommer os nemlig, at det vilde være et Brud paa de Forventninger, som baade Husejere og Lejere med god Grund kunde nære, og som de derfor formentlig ogsaa har indrettet sig efter i Overensstemmelse med den Stilling, som mit Parti indtog ved Boliglovens Behandling i 1925.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse sige, at det er ikke blot Ejerne, der er interesserede i Kravet om at komme ind til normale Forhold igen. Det er ogsaa Lejerne. Ogsaa for mange Lejere vil en Forlængelse af de nu bestaaende Forhold virke generende, idet der er Lejere, som bor i Nybygninger i Yderkanterne af København eller i de andre nærmest herved liggende Kommuner, som ikke vil kunne flytte ind i den gamle By; de kan ikke faa en Lejlighed herinde, hvad de maaske kunde ønske, fordi den ligger nærmere ved deres Arbejdsplads eller det Sted, hvor de har deres Virksomhed. De er afskaaret fra at flytte derind, fordi der paa de gamle Lejligheder i den indre By hviler et Privilegium for de Lejere, som i Øjeblikket bebor dem, og dette Privilegium vil, hvis der ikke indtræffer Dødsfald eller andre særlige Forhold, blive bestaaende og Lejlighederne ikke være til almindelig Raadighed før til 1934.

Det af Socialdemokraterne og de Radikale fremsatte Forslag om en forlænget og delvis permanent Boliglovgivning tror jeg nu ikke, der var mange her i Landet, der blev forundret over; det var just saadant et Forslag, der kunde ventes efter hele den Stilling, de to Partier hidtil havde indtaget. Men jeg tror dog nok, jeg har Lov til at sige, at der er mange her i Landet, der har studset ved, at Partiet Venstre har taget den Stilling i dette Spørgsmaal, som det har taget, og dette saa meget mere som Venstres Stilling, baade i 1925 og 1927, jo var en ganske anden. Naar derfor det københavnske Blad „Morgenbladet“ for 13. Februar skriver, at

„Det faktiske er, at Venstres Forslag bliver til Lov, og at der ikke af de forskellige Bestræbelser for at skabe en Slingrekurs til den ene eller den anden af Yderfløjene kommer andet og mere end Lamperøg.“